

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Petra Polácha v právní věci žalobkyně **MVDr. M. Š.**, proti žalované **Komoře veterinárních lékařů České republiky, Čestné radě**, se sídlem v Brně, Palackého 1-3, zast. JUDr. Tomášem Váchou, advokátem se sídlem v Brně, Dřevařská 855/12, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 9. 2012, sp. zn. 890a/2012

t a k t o :

I. Rozhodnutí Čestné rady Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 1. 9. 2012, sp. zn. 890a/2012, se **z r u š u j e** a věc se **v r a c í** žalované zpět k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 3 000 Kč, ve lhůtě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Předmět řízení

Žalobou ze dne 23. 11. 2012 se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí Čestné rady Komory veterinárních lékařů České republiky ze dne 1. 9. 2012, sp. zn. 890a/2012, č. j. 834/2012, kterým byla žalobkyně shledána vinnou, že pojistné na pojištění proti odpovědnosti

za škodu způsobenou poskytováním odborných služeb na pojistné období roku 2012 zaplatila po lhůtě stanovené rámcovou pojistnou smlouvou č. 7720526776 a Komorou, a to až dne 27. 4. 2012, tedy nevykonávala své povolání odborně, v souladu s jeho etikou a způsobem stanoveným obecně závaznými předpisy, neboť v době od 1. 1. 2012 do 27. 4. 2012 nebyla pojištěna proti odpovědnosti za škodu způsobenou poskytováním odborných služeb, čímž závazně porušila svoji povinnost danou ust. § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 381/1991 Sb., o Komoře veterinárních lékařů České republiky a ust. odst. 14 podle Řádu pro udělování osvědčení o splnění podmínek pro výkon veterinární léčebné a preventivní činnosti. Uvedeným rozhodnutím bylo žalobkyni uloženo disciplinární opatření – písemné napomenutí a dále byla žalobkyni uložena povinnost zaplatit žalovanému na náklady disciplinárního řízení částku 5 000 Kč. V rámci žalobního návrhu žalobkyně rovněž žádala, aby soud zrušil „Rozhodnutí revizní komise KVL ČR sp. Zn. 890a/2012 ze dne 23. 6. 2012“. Část žaloby týkající se posledně citovaného rozhodnutí Revizní komise veterinárních lékařů České republiky sp. zn. 890a/2012 ze dne 23. 6. 2012 byla odmítnuta, a to usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2013, č. j. 30 A 4/2013 – 47.

II.

Obsah žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného

Žalovaný ve věci jednal dne 1. 9. 2012 v přítomnosti zmocněnce žalobkyně, na jednání provedl důkaz potvrzením o provedené platbě, předloženém žalobkyní, dále byl proveden důkaz rámcovou pojistnou smlouvou č. 7720526776 a vyjádřením žalobkyně ze dne 5. 5. 2012. Z provedených důkazů vzal žalovaný za prokázáno, že je povinností každého veterinárního lékaře, který provozuje veterinární činnost zaplatit zákonné pojištění proti škodě způsobené poskytováním odborných služeb, nejpozději do 15. 2. každého roku. K odepsání částky odpovídající pojistnému z účtu žalobkyně došlo dne 27. 4. 2012. Žalobkyně si je svého pochybení vědoma, došlo k němu opomenutím způsobeným rodinnými a osobními záležitostmi, přičemž se žalobkyně za opomenutí omluvila. Žalobkyně věděla nebo si musela být vědoma toho, že pozdní úhradou pojistného dojde k situaci, kdy nebude po dobu prodlení s platbou profesně pojištěna proti škodě způsobené poskytováním odborných služeb. Tímto jednáním závazně porušila ust. § 6 odst. 2 písm. d) zákona č. 381/1991 Sb., o komoře veterinárních lékařů České republiky, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „ZKVL“). V projednávané věci se jedná o první disciplinární provinění žalobkyně, žalovaný přihlédl k jejímu doznání a omluvě. Z těchto důvodů bylo uloženo nejmírnější disciplinární opatření výchovného preventivního charakteru.

III.

Obsah žaloby

V návrhu na zahájení řízení žalobkyně namítala, že uzavřela pojistnou smlouvu v rozsahu stanoveném komorou, není pravdou, že by porušila ust. odst. 14 Řádu pro udělování osvědčení. Pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou poskytováním odborných služeb měla žalobkyně sjednané a není jí známo, že by pojištění zaniklo. V písemném vyjádření při ústním jednání žalobkyně navíc uvedla, že v období od 30. 10. 2011 do 12. 5. 2012 byla na mateřské dovolené a odbornou veterinární činnosti nevykonávala, z čehož dovozuje, že rozhodnutí žalovaného je v rozporu s dobrými mravy. Jednání předcházející rozhodnutí

žalovaného bylo vedeno účelově s cílem obvinít žalobkyni. Tuto zastupoval na ústním jednání MVDr. K. S., Ph.D. Žádný z důkazů a námitek žalobkyně z ústního jednání, ani zaslaného vyjádření nebyl brán v úvahu, zápis z jednání neexistuje a námitky žalobkyně se neobjevují ani v odůvodnění rozhodnutí. Hlavním důkazním materiálem byl text rámcové pojistné smlouvy. Detaily textu smlouvy, zejména článkem IV. č. 2 a 3 smlouvy se senát čestné rady nechtěl zabývat a místo dokazování se odvolával pouze na vysvětlující telefonát s makléřem. Z textu je zřejmé, že pojistník (KVL ČR) má povinnost vytvořit do 15. 3. každého roku písemnou zprávu se seznamem pojištěných. Podle smlouvy předkládá pojistník seznam pojištěných pojistiteli vždy koncem 3., 6. a 9. měsíce každého roku. Podle smlouvy je každý pojištěný povinen zaplatit pojistné do poloviny února, jinak je vyškrtnut ze seznamu. Po předchozím zániku pojištění je nutné opětovně uzavřít smlouvu a provést nový zápis pojistného do seznamu. Nic takového ale žalobkyně nezaznamenala, naopak o dva měsíce zpožděná platba byla přijata, aniž by bylo požadováno opětovné podepsání smlouvy. Žalobkyně u ústního jednání požadovala tento seznam pojištěných uvést jako důkazní materiál, bylo jí ale předsedou žalovaného odpovězeno, že žádný takový seznam KVL ČR nemá a nevytváří. Je zřejmé, že tím KVL ČR porušuje rámcovou pojistnou smlouvu, nebo lze tento výrok vysvětlit tím, že k vyškrtnutí ze seznamu a k zániku pojištění žalobkyně nedošlo a žalovaný tento materiál záměrně zatajil.

Jednání čestné rady probíhalo protiprávně, zástupce čestné rady revizní komise na jednání vystupují souhlasně, není tajemstvím, že se pravidelně scházejí a jsou názorově spřízněni. Tím je porušen princip nestrannosti rozhodování. Ústní jednání svůj účel nesplnilo. Žalovaný se nepokusil objasnit skutečný stav věci, nepřijal důkaz žalobkyně, čímž bylo porušeno právo na spravedlivý proces. Způsob, jakým bylo vedeno ústní jednání, byl z pohledu správního řádu, ale i disciplinárního řádu KVL ČR nezákonný.

Povinností žalovaného vyplývající z textu rámcové pojistné smlouvy je zveřejnění celého textu pojistné smlouvy pojištěncům. Žalovaný tuto povinnost porušil, text smlouvy včas nezveřejnil v měsíčníku KVL ČR, ani na webových stránkách KVL ČR. Text smlouvy byl zveřejněn na webových stránkách teprve dodatečně koncem léta 2012, patrně v souvislosti s projednáním tohoto případu. Důkazem je výzva na zaplacení příspěvku autorky Z. H., uveřejněná v období přelomu roku v komorovém měsíčníku Zvěrokruh, která odkazuje na text smlouvy uveřejněný ve Zvěrokruhu č. 1 z r. 2007. Stejný text výzvy na uhrazení poplatku je dosud uveden na webových stránkách KVL ČR. Text výzvy upozorňující na povinnost zaplatit pojištění navíc odkazuje na smlouvu č. 7720145900, přestože v té době již víc než rok platila jiná rámcová pojistná smlouva č. 7720526776. Obdobný rozpor je rovněž v termínu úhrady: 25. 2. (uvedeno ve výzvě k zaplacení) vs. 15. 2. (uvedeno v rozhodnutí). Včasným nezveřejněním rámcové pojistné smlouvy a zároveň striktním požadováním jejího plnění byla žalobkyně krácena na svých právech tak, že to mělo za následek nezákonné rozhodnutí.

Dne 14. 8. 2012 bylo doručeno žalobkyni rozhodnutí o zahájení disciplinárního řízení s datem vyřízení 23. 6. 2012. Žalobkyně nevidí jiný důvod pro vysvětlení tohoto postupu Revizní komise KVL ČR, než že citované rozhodnutí bylo antedatováno s cílem dodržet dvouměsíční lhůtu předsedy Revizní komise KVL ČR pro podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení podle § 2 čl. 2 disciplinárního řádu. Žalobkyně o zpožděném datu platby informovala KVL ČR již koncem dubna 2012, koncem června by tedy vypršela lhůta pro

podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení. Dne 23. 6. 2012 v sobotních odpoledních hodinách nebyl žádný návrh vytvořen a tudíž ani nemohl být podepsán předsedou Revizní komise KVL ČR. V původním zápisu na webu KVL ČR ze zasedání čestné rady KVL ČR č. 7/2012 ze dne 28. 7. 2012 nebyla o projednávání případu zmínka, později byl dodatečně zápis doplněn o informaci o projednáváním případu (vč. stanovení senátu Čestné rady, uvedené složené senátu je navíc nepřesné a případ byl zařazen jako poslední projednávaný). P. G., který návrh na zahájení disciplinárního řízení vyřizoval, v uvedené době ještě tuto agendu ani nevykonával. Při ústním jednání upozornila žalobkyně na antedatování návrhu místopředsedou komise, dočkala se ale jen emotivní a nepřesvědčivé odpovědi. Při zahájení ústního jednání předseda senátu nepřezkoumal příslušnost, nepodjatost členů ani okolnosti rozhodné z hlediska zastavení, přerušení nebo doplnění řízení, ani dodržení lhůty k obeslání účastníků, jak to vyžaduje odst. 2 § 7 disciplinárního řádu KVL ČR. Na konci jednání vyhlásil předseda senátu rozhodnutí s jeho odůvodněním, aniž by ale poučil o opravných prostředcích. Z ústního jednání, které je podkladem pro vydání rozhodnutí, nebyl vyhotoven zápis, který by byl podepsán účastníky jednání, tak jak to stanovuje § 8 disciplinárního řádu KVL ČR a správní řád. Žalobkyni nebyl žádný zápis z jednání předložen k podpisu ani dodatečně po ukončení jednání. Napadené rozhodnutí žalovaného obsahuje také výrok o povinnosti žalobkyně zaplatit náklady řízení ve výši 5 000 Kč. V závěrečné části napadeného rozhodnutí žalovaného je uvedeno, že proti výroku o nákladech řízení je možno se odvolat k představenstvu KVL ČR do 15 dnů od doručení odvolání postupem podle ust. § 18 ZKVL. Uvedený bod rozhodnutí je zmatečný, poučení je v rozporu s posledně citovaným ustanovením ZKVL. Toto nepřipouští možnost odvolat se proti povinnosti zaplatit náklady řízení.

IV.

Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že podle rámcové pojistné smlouvy č. 7720526776, kterou žalovaný uzavřel se společností Kooperativa pojišťovna, a.s. ve prospěch těch jednotlivých veterinárních lékařů – členů komory, kteří se svým zaplacením pojistného k účasti na pojištění přihlásili, bylo pojistné období sjednáno na dobu jednoho roku. Podle smlouvy platilo, že pojištěný veterinární lékař byl pojištěn i na další pojistné období jednoho roku, pokud ve stanovené době zaplatil pojistné na další pojistné období. Lhůta pro zaplacení pojistného činila v daném roce 15. 2. 2012. V případě, že pojištěný zaplatil pojistné do 15. 2., platilo, že je pojištěn zpětně od 1. 1. toho roku, za nějž se pojištění platí. Žalobkyně však pojistné uhradila až dne 27. 4. 2012. Dnem zaplacení pojistného vzniklo žalobkyni pojištění na další pojistné období. Pojištění však nevzniklo zpětně, ale až od okamžiku zaplacení pojistného. Její původní pojištění zaniklo k 1. 1. 2012 uplynutím pojistného období, neboť pojistné na další rok nebylo ve lhůtě zaplaceno a podmínka vzniku zpětného pojištění nebyla naplněna. Postup žalovaného není v rozporu s dobrými mravy, neboť výkon disciplinární pravomoci žalovaného byl učiněn v souladu se zákonem (§ 6 odst. 2 písm. d) ZKVL). Žalobkyni, resp. jejímu zástupci, byla poskytnuta možnost, aby se k návrhu a k provedeným důkazům během jednání vyjádřil. O průběhu jednání ze dne 1. 9. 2012, o důvodech rozhodnutí a následné komunikaci s žalobkyní zpracoval předseda senátu MVDr. Š. V. informaci o průběhu jednání čestné rady. Z obsahu této informace vyplývá, že žalobkyně měla možnost se při jednání čestné rady k věci vyjádřit, činit důkazní návrhy a k jednotlivým

důkazům se vyjadřovat. Rovněž je z obsahu informace zřejmé, že se žalovaný, resp. Čestná rada, vyjádřeními a návrhy žalobkyně zabývala. Návrh, aby byl proveden důkaz nahlédnutím do seznamu pojištěných osob senát čestné rady zamítl, neboť pro posouzení věci jej považoval za nadbytečný. Za rozhodující pro zjištění, zda byla žalobkyně v předmětném a posuzovaném období pojištěna, považoval senát znění rámcové pojistné smlouvy. Seznam pojištěných osob má pouze evidenční charakter, jeho obsah není součástí smlouvy a zápis v něm žádná práva nezakládá ani neruší. Nové podepsání pojistné smlouvy žalobkyní nebylo nutné, neboť rámcová pojistná smlouva byla koncipována tak, že pojištění vznikalo automaticky zaplacením pojistného. Tvzení žalobkyně o protiprávnosti, zaujatosti a názorové spřízněnosti členů revizní komise a čestné rady žalovaný odmítl, vztah obou orgánů, jakož i jejich působnost, jsou jasně dány zákonem o Komoře veterinárních lékařů ČR a oba orgány žalované se těmito předpisy při výkonu své pravomoci řídí. Z pouhého faktu, že čestná rada zaujme k věci stejný názor jako revizní komise, nelze usuzovat o zaujatosti těchto orgánů. I pokud by administrativním či jiným pochybením skutečně došlo k tomu, že na webových stránkách žalovaného byl odkaz na starší znění rámcové pojistné smlouvy, nemohla mít tato skutečnost vliv na plnění povinností žalobkyně jako pojištěného. Znění pojistné smlouvy, pokud jde o povinnosti pojištěného platit pojištění a pokud jde o zánik a vznik pojištění ve vazbě na placení pojistného, byly u smlouvy č. 77720145900 a 7720526776 shodné. Žádné rozhodnutí o zahájení řízení žalovaný žalobkyni nedoručil, neboť žádné takové rozhodnutí neexistuje. Námitky žalobkyně o antedatování návrhu na zahájení disciplinárního řízení jsou čistě spekulativní. Komunikace mezi orgány žalovaného, jakož i mezi žalovaným a jeho právním zástupcem, byla vedena i prostřednictvím elektronické pošty, či telefonicky a osobně. Ani ze skutečnosti, že na jednání čestné rady ze dne 28. 7. 2012 nebyla věc žalobkyně zmíněna či stanoven senát, nevyplývá, že by k podání došlo opožděně. Je věcí čestné rady, kdy a jak věc projedná a zda se jí zabývá bezprostředně po podání návrhu či na svém dalším jednání, a to z důvodů věcných či personálních. Tvzení žalobkyně o procesních pochybeních při jednání před senátem čestné rady žalovaný vyvrací shora zmíněnou informací předsedy senátu MVDr. Š. V. z 9. 3. 2013. Žalobkyně byla seznámena se složením senátu, obsah návrhu na zahájení disciplinárního řízení jí byl znám. Stejně tak byla žalobkyně poučena o možnosti podání opravného prostředku, lhůta pro přípravu na jednání byla dodržena. Je skutečností, že o průběhu jednání ze dne 1. 9. 2012 nebyl vyhotoven podrobný zápis, byl zpracován pouze stručný záznam o průběhu celodenního jednání čestné rady. Jestliže zákon vylučuje z možnosti podat odvolání ta rozhodnutí, v nichž je za disciplinární provinění uloženo opatření – písemné napomenutí, bylo by zkrácení práv žalobkyně, kdyby nebylo možné výrok o nákladech řízení podrobit přezkumu odvolacího orgánu. Žalobkyně proto měla výrok ohledně nákladů řízení napadnout odvoláním. Žalobkyně takto nepostupovala a odvolání nepodala. Výrok rozhodnutí o nákladech řízení proto žalovaný považuje za soudně nepřezkoumatelný.

V.

Právní hodnocení soudu

Krajský soud v Brně v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), bez nařízení jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů žalobou napadené rozhodnutí, včetně řízení předcházející jeho vydání a shledal, že žaloba je

důvodná. Krajský soud se nejprve zabýval námitkami žalobkyně, týkajícími se vad řízení předcházející vydání napadeného správního rozhodnutí.

Žalobkyně namítala, že zápis z ústního jednání neexistuje, žádný z důkazů a námitek žalobkyně uplatněných u ústního jednání a ve vyjádření nebyl brán v úvahu, s námitkami žalobkyně se žalovaný nevypořádal ani v odůvodnění svého rozhodnutí.

K těmto námitkám uvádí soud následující. Z judikatury soudů rozhodujících ve správním soudnictví vyplývá, že profesní komora je veřejnoprávní korporací vykonávající veřejnou správu a další činnosti. Vykonává-li veřejnou správu, může ji vykonávat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který stanoví zákon (čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky). Povinnosti pak mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod (čl. 4 odst. 1 Listiny základních práv a svobod – viz např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 2. 4. 2003, č. j. 28 Ca 152/2001 – 58, publikovaný ve Sb. NSS 90/2004, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2005, č. j. 1 As 21/2004, publikován ve Sb. NSS č. 688/2005).

Zákon o Komoře veterinárních lékařů ČR v části páté, vztahující se k disciplinárnímu řízení, neobsahuje podrobnou procesní úpravu, tuto však obsahuje disciplinární řád, který upravuje postup čestné rady komory, práva a povinnosti účastníků disciplinárního řízení a úkony, které s disciplinárním řízením souvisejí za účelem objektivního zjištění skutkového stavu a vydání rozhodnutí (viz § 1 disciplinárního řádu KVL). Jak je v tomto ustanovení deklarováno, účelem disciplinárního řádu je mj. objektivní zjištění skutkového stavu.

Podle § 7 odst. 5 tohoto předpisu platí, že po zahájení řízení přednese navrhovatel návrh na zahájení disciplinárního řízení, ke kterému se disciplinárně obvinění do písemného protokolu vyjádří. Podle ust. odst. 6 platí, že poté následuje dokazování, přičemž za důkaz slouží vše, co může přispět k objasnění věci; účastníci řízení se mohou k jednotlivým důkazům vyjadřovat a mohou klást otázky svědkům, kteří vypovídají v disciplinárním řízení. Podle odst. 9 tohoto ustanovení platí, že k dokazování je možné použít všech prostředků, jimiž lze zjistit a objasnit skutečný stav věci a které jsou v souladu s právními předpisy. Podle 10. odstavce tohoto ustanovení platí, že důkazy jsou zejména výslechy svědků, znalecké posudky, listinné ohledání. Podle odst. 11 tohoto ustanovení platí, že účastník řízení je povinen navrhnout na podporu svých tvrzení důkazy, které jsou mu známy. Podle odst. 12 tohoto ustanovení platí, že provádění důkazů přísluší senátu čestné rady komory. Podle odst. 13 tohoto ustanovení platí, že senát čestné rady komory hodnotí důkazy podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti.

Podle ust. § 8 citovaného předpisu dále platí, že o jednání se pořídí zápis, který formuluje předseda senátu; ze zápisu musí být zejména patrné, kde a kdy bylo disciplinární řízení prováděno, jaký je předmět disciplinárního řízení, které osoby se ho zúčastnily, jak řízení probíhalo, jaké návrhy byly podány, jaké důkazy byly provedeny, jak se k návrhu vyjádřili účastníci disciplinárního řízení, jaká opatření byla přijata a jaký byl výsledek hlasování; v zápisu z jednání o hlasování se uvede též výrok rozhodnutí; zápis z jednání podepisují po přečtení všechny osoby, které se jednání zúčastnily, s výjimkou svědků.

Z obsahu připojeného správního spisu vyplývá, že zápis z jednání, v jehož rámci byla předmětná věc projednána, nebyl vyhotoven, ve správním spise se nachází pouze zápis č. 8 ze zasedání čestné rady dne 1. 9. 2012, v němž jsou mj. shrnuty „výsledky senátů“, v předmětné věci je uvedeno, že věc byla projednána v nepřítomnosti žalobkyně, v zastoupení MVDr. S. Bylo uvedeno, že žalovaný shledal žalobkyni vinnu ve smyslu výroku žalobou napadeného rozhodnutí, věc byla skutkově a právně kvalifikována a bylo uvedeno uložené disciplinární opatření a rozhodnutí o nákladech řízení. Žalovaný tak porušil povinnost uloženou mu jeho profesním předpisem (§ 8 disciplinárního řádu), přičemž absence zápisu z jednání v souvislosti s žalobkyní uplatněnými námitkami vede soud k jednoznačnému závěru o podstatném porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Požadavek zápisu z jednání vyplývá z účelu disciplinárního řádu deklarovanému ve shora citovaném ust. § 1 tohoto předpisu a koresponduje zcela s principy tzv. dobré správy, jak jsou uvedeny v hlavě II správního řádu. Pouhé sdělení předsedy senátu MVDr. Š. V. vyhotovené přibližně půl roku po proběhlém jednání nemůže absenci zápisu z jednání zhojit.

Z důvodu absence zápisu z jednání není možné ani věcně projednat námitku žalobkyně, že žádný z navrhovaných důkazů a námitek z ústního jednání nebyl brán v úvahu; soud se ani nemůže vypořádat s námitkou nesprávného procesního postupu v rámci předmětného jednání, jelikož zápis z jednání nebyl vyhotoven, nemohlo ani dojít, jak správně namítá žalobkyně, k jeho podepsání po přečtení všemi osobami, které se jednání zúčastnily, včetně zástupce žalobce. Uvedená vada brání soudu zhodnotit, zda a v jakém rozsahu se žalovaný vypořádal s důkazními návrhy a námitkami vznesenými žalobkyní u jednání.

Rozhodování žalobce v uvedené záležitosti je ze zákona zcela autonomní, přičemž ZKVL nestanoví, jaké náležitosti musí rozhodnutí v tomto řízení vydané splňovat, ust. § 9 disciplinárního řádu komory pouze uvádí, že rozhodnutí musí být v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí být vydáno orgánem k tomu příslušným a vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci a obsahovat předepsané náležitosti. ZKVL tedy neobsahuje úpravu náležitostí rozhodnutí, sporá úprava náležitostí rozhodnutí je obsažena pouze v citovaném ust. § 9 disciplinárního řádu komory. Vycházejí z principu dobré správy má soud za to, že alespoň základní požadavky kladené na správní rozhodnutí obecnou úpravou správního řízení – správním řádem musí být i v tomto případě dodrženy. Jedním ze základních požadavků je, aby jakékoliv rozhodnutí, kterým je zasahováno do sféry veřejných subjektivních práv jeho adresáta, splňovalo alespoň požadavek na srozumitelnost (přezkoumatelnost), navíc citované ust. § 9 disciplinárního řádu komory stanoví, že rozhodnutí musí vycházet ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Jestliže není možno přezkoumat obsah zápisu z jednání a zjistit tak, jaké konkrétní námitky a návrhy důkazů byly ze strany žalobkyně uplatněny, není možno označit následně vydané rozhodnutí žalovaného za přezkoumatelné.

V napadeném rozhodnutí žalovaného je mj. uvedeno, že kromě potvrzení o provedené platbě, byl proveden důkaz pojistnou smlouvou č. 7720526776 a vyjádřením žalobkyně ze dne 5. 5. 2012, z něhož bylo vzato za prokázáno, že žalobkyně si je svého pochybení vědoma, došlo k němu opomenutím, za což se žalobkyně omluvila; žalovaný k tomuto doznání a omluvě žalobkyně přihlédl při úvaze při uložení disciplinárního opatření. V odůvodnění

žalobou napadeného rozhodnutí však vůbec není zmiňováno podání žalobkyně z 18. 8. 2012, nadepsané jako vyjádření k návrhu na zahájení disciplinárního řízení, v němž žalobkyně mj. uvedla, že zásadně nesouhlasí s návrhem na zahájení disciplinárního řízení, namítala, že neporušila ust. odst. 14 řádu pro udělování osvědčení, pojištění proti odpovědnosti za škodu způsobenou poskytováním odborných služeb neukončila a není jí známo, že by pojištění zaniklo. Žalobkyně uváděla, že pojistné uhradila s dvoutříměsíčním zpožděním, ovšem v období od 30. 10. 2011 do 12. 5. 2012 byla na mateřské dovolené a odbornou veterinární činnost nevykonávala (ani tuto námitku žalovaný nezmiňoval). Jakým způsobem hájila žalobkyně, resp. její zástupce, svá práva v rámci nařízeného ústního jednání, není možno pro absenci zápisu z jednání zjistit. Uvedená vada znamená podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Zároveň je soudu znemožněno přezkoumat v potřebném rozsahu žalobou napadené rozhodnutí.

Z uvedených důvodů soud zrušil napadené rozhodnutí žalovaného pro vady řízení bez jednání rozsudkem postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s., podle něhož platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Vytčené nedostatky však způsobují také nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí žalovaného, přičemž podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. platí, že soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem i v případě nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, které spočívá v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.

K ostatním námitkám procesního charakteru, které mohly být projednány, soud uvádí následující. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobkyně o zpožděném datu platby informovala KVL ČR dne 5. 5. 2012 (nikoliv jak je tvrzeno koncem dubna r. 2012). Informace o zpožděné platbě ze správního spisu je patrna až ze sdělení žalobkyně, které bylo žalovanému doručeno dne 9. 5. 2012. Není tedy správný závěr žalobkyně, že by koncem června měla vypršet dvoutříměsíční lhůta pro podání návrhu na zahájení disciplinárního řízení (podle § 2 odst. 2 disciplinárního řádu komory mj. platí, že navrhovatel podá návrh na zahájení disciplinárního řízení do dvou měsíců ode dne, kdy se předseda revizní komise komory nebo předseda revizní komise okresního sdružení o disciplinárním provinění dozvěděl, nejpozději však do jednoho roku ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo). Žalobkyně dále namítala, že je zřejmé, že 23. 6. 2012 v sobotních odpoledních hodinách žádný návrh na zahájení disciplinárního řízení nebyl vytvořen a tudíž ani nemohl být podepsán předsedou revizní komise KVL ČR. Z obsahu správního spisu však k takovému jednoznačnému závěru nelze dojít. Zda byla námitka antedatování návrhu na zahájení disciplinárního řízení uplatněna a projednána v rámci nařízeného jednání, nelze pro absenci zápisu z tohoto jednání zjistit.

Pokud jde o ostatní námitky, nad rámec shora uvedeného soud konstatuje, že z obsahu rámcové pojistné smlouvy č. 7702526776 mj. vyplývá, že povinností pojistníka (Komory veterinárních lékařů České republiky), příp. pojišťovacího makléře, je vyhotovit Seznam pojištěných – právnických osob a průběžně v něm vést evidenci všech pojištěných. Pojistník (Komora veterinárních lékařů České republiky) je povinen uhradit pojistné za každého pojištěného zapsaného do Seznamu, přičemž pojistné za každého pojištěného je sjednáno jako

jednorázové. V závěrečných ustanoveních této smlouvy je mj. uvedeno, že tato pojistná smlouva se uzavírá na dobu od 1. 1. 2011 do 31. 12. 2011 (první pojistný rok), přičemž pojištění každého jednotlivého pojištěného se sjednává na dobu (pojistná doba) ode dne jeho zápisu do Seznamu do konce pojistného roku (31. 12.). Účinnost pojištění (pojistná doba) se prodlužuje vždy o jeden pojistný rok, jestliže některá ze smluvních stran písemně nesdělí druhé smluvní straně nejméně 10 týdnů před uplynutím sjednané doby trvání pojištění (příslušného pojistného roku), že na dalším trvání pojištění již nemá zájem; maximálně se však tímto způsobem prodlužuje pojištění do dne 31. 12. 2015, jehož uplynutím pojištění nejpozději zaniká, nebude-li mezi pojistníkem a pojistitelem dohodnuto jinak. Dále platí, že pojištění jednotlivého pojištěného zaniká též dnem následujícím po jeho výmazu ze Seznamu nebo dnem následujícím po dni, ve kterém byla pojistníkovi nebo pojišťovacímu makléři doručena žádost pojištěného o ukončení pojištění, a to vždy tím z těchto dnů, který nastal nejdříve.

Z uvedeného vyplývá, že kromě zániku pojištění jednotlivého pojištěného uplynutím doby, na kterou byla smlouva uzavřena, mohlo dojít k zániku pojištění jednotlivého pojištěného též dnem následujícím po dni jeho výmazu ze Seznamu nebo dnem následujícím po dni, ve kterém byla pojistníkovi nebo pojišťovacímu makléři doručena žádost pojištění o ukončení pojištění, a to vždy tím z těchto dnů, který nastal nejdříve. Otázka, zda uvedený Seznam existuje, není mezi účastníky řízení nesporná. Žalobkyně tvrdí, že v rámci ústního jednání bylo jejímu zástupci sděleno, že žádný takový seznam KVL ČR nemá a nevytváří, žalovaný ve vyjádření existenci tohoto seznamu přímo nepopřel, uvedl však, že seznam pojištěných osob má mít pouze evidenční charakter, přičemž jeho obsah není součástí smlouvy a zápis v něm nemá žádná práva zakládat ani rušit. Pro absenci protokolu o jednání a absenci stejnopisu či ověřené kopie zmiňované pojistné smlouvy a případného seznamu, na který smlouva odkazuje, není možné tuto námitku věcně vypořádat. Především však platí shora již zmíněné závěry o zjištěných vadách řízení, pro které soud bez jednání napadené rozhodnutí žalovaného zrušil.

Soud se nemůže ani zabývat námitkou žalobkyně týkající se rozporu s dobrými mravy argumentací, že v období od 30. 10. 2011 do 12. 5. 2012 byla žalobkyně na mateřské dovolené a odbornou veterinární činnost nevykonávala, neboť tato námitka byla vznesena již v rámci správního řízení, přičemž se jí žalovaný vůbec nezabýval. Pro absenci stejnopisu či ověřené kopie předmětné pojistné smlouvy nelze ani ověřit, zda platila povinnost žalovaného zveřejnit celý text pojistné smlouvy pojištěncům a z obsahu správního spisu nelze ani dovodit tvrzené porušení této povinnosti. Jak však již bylo řečeno, podstatným pro danou věc je závěr soudu o existenci vad řízení ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s.

Pokud jde o otázku přípustnosti opravného prostředku proti napadenému rozhodnutí žalovaného ve výroku, který se týká nákladů řízení, soud uvádí, že ani proti tomuto výroku (stejně jako proti výroku o vině a uložení disciplinárního opatření) nebylo možno podat odvolání postupem podle ust. § 18 ZKVL. Podle ust. § 18 odst. 1 tohoto zákona totiž platí, že odvolání proti rozhodnutí čestné rady Komory o uložení disciplinárního opatření lze podat pouze v případě, že je uložena pokuta, podmíněčné vyškrtnutí ze seznamu členů komory či vyškrtnutí ze seznamu členů komory, nikoliv však proti písemnému napomenutí, přičemž není připuštěn ani opravný prostředek proti rozhodnutí o nákladech disciplinárního řízení

v případě písemného napomenutí, neboť žalovaným dovozovaná dvojkolejnost u opravných prostředků v případě rozhodnutí o písemném napomenutí a o nákladech disciplinárního řízení, v němž toto písemné napomenutí bylo vydáno, z textu ust. § 17 či 18 ZKVL nevyplývá.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem ve smyslu ust. § 76 odst. 1 s.ř.s., ve spojení s ust. § 78 odst. 1 a 2 tohoto zákona, přičemž podle § 78 odst. 5 s.ř.s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.

VI. Náklady řízení

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud proto rozhodl o povinnosti žalovaného nahradit jí náklady řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3 000 Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. 12. 2014

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu